

KVINDESTEMMERETS-BLADET.

Oversigt over Stemmeretsarbejdet i de Lande, der med Danmark er indtraadt i Alliancen.

Udgivet af Kvindevalgretsklubben.

Led af: »The International Woman Suffrage Alliance«.

Prisen fra Oktober 1910 til Oktober 1911 er 2 Kr.

Der udkommer et Blad en Gang om Maanednen.

Det kan bestilles paa alle Postkontorer.

Engelske Kvinder som Medlemmer af Byraad.

Af Margaret Ashton.

Manchester City Coouncillor.

Loven af 1907, som for Kvinderne aabnede en Mulighed til at faa Sæde i Byraad og Anitsraad har ikke endnu vist store Resultater. Dog kan det vel være værd at vise de Erfaringer, som de faa valgte kvindelige Byraadsmedlemmer har gjort, og da Arbejdets Art efterhaanden vil blive bedre og bedre forstaaet, er der ingen Tvivl om, at Kvindernes Tjeneste i Raadene baade vil blive stærkere efterspurgt som ogsaa oftere tilbudt. Det kan ikke understreges stærkt nok na, da vi taler om Mændenes Omraader og Kvindernes Omraader, at den lokale Bestyrelse væsentligt kræver Samarbejde. De bedste Resultater kan kun naaes, naar den skarpeste Forstand, den mest prøvede Erfaring — uden Hensyn til Kønnet — vil blive taget i Brug, naturligvis især, naar det gælder vanskelige administrative Problemer, der berører hele Kommunens samfundsmæssige og sanitære Vilkaar.

Kvindernes Tilslutning i dette Arbejde er netop sammenfaldende med det almindeligt menneskelige Behov.

Da vore Kommunalbestyrelser skal regulere og sørge for alle Klassers forskellige Sektioner, maa Kvinder lige saa vel som Mænd have fuld Lejlighed til at gøre deres Anskuelser kendte; samt være i en Stilling, som kan tjene til at bringe disse ud i Livet. At have Ret til at stemme har i Fortiden ikke viist sig som en tilstrækkelig Magt, dels fordi Kvinderne er i et aabenbart Mindretal paa Listerne og aldrig er blevne opmuntrede til at hjælpe til ved Valget af Kandidater eller til at gøre gældende det, de selv kræver; dels fordi de Kvinder, som er stemmeberettigede, for en stor Del er tagne fra de ældre og mere tilbagetrukne Klasser. De har ikke Vanen til at træde frem i det offentlige

Margaret Ashton.

Liv eller til at fordre det Hensyn, der skyldes dem som Borgere.

Naar jeg taler ud af min egen korte Erfaring forekommer det mig, at det navnlig er i de Spørgsmaal, som direkte angaar Kvinder og Børn, at de i Byraadene ansatte Kvinder først og fremmest maa finde de største Muligheder for et virkningsfuldt Arbejde. Senere — naar der forholdsvis kommer et større Antal af Kvinder ind i Byraadene og der kan blive Tid tilovers til at beskæftige sig med andre Sager — vil man finde, at ethvert kommunalt Spørgsmaal er aktuelt for alle Borgere, og at de Udvalg, hvis Medlemmer kommer fra alle Sektioner, baade vil gøre det bedste og det mest varige Arbejde.

Netop nu har vi nok at gøre med at fungere i de Komitéer, der tager sig af Undersøgelsen af Dødelighedsprocenten hos Smaabørn og af de Sygdomme, der fremkommer ved Mangelen paa sunde Omgivelser. Hvad der især ligger indenfor vore Interesser er »Omsorgen for Moderskabet«, hvilket henhører under Jordemødrenes Parlamentsakt, og der er Behandlingen af smitsomme Sygdomme og Tæring; endvidere er der Bolig-Spørgsmaalet, Forfalskning af Fødemidler, Nedgangen af Levedygtigheden ved Nydelse af Tobak, og der er mange lignende Spørgsmaal, der berører Livet i Hjemmene, som bliver underkastet Udvalgets Forhandlinger, de Udvalg eller Komitéer, i hvilke vi Kvinder inddrages.

Foruden dette maa meget gøres ved blot at holde — hvad jeg vilde kalde *et vaagent Øje* over andre Sager, for hvilke der ikke er Tid til et mere indgaaende Opsyn. Saaledes f. Ex. naar der bygges nye Badeanstalter eller ældre bliver ombyggede, saa maa vi dog tilsee, at Kvinderne faar lige saa let en Adgang til dem som Mændene. Ligeledes — naar de billige Sporvogns-Takster gives til Arbejderne paa visse Tider af Dagen beregnet efter, naar deres Arbejde begynder eller ender — saa maa vi sé, at noget lignende bliver Arbejderskerne til Del efter de Tider, som passer dem. Fri offentlig sundhedsmæssig Forsorg skulde skaffes lige saa vel til Veje for Kvinder som for Mænd, ligesom der skulde være et tilstrækkeligt Antal af Fabriks-Inspektorer og kvindeligt Opsyn over de sanitære Forhold o. s. v.

Disse Ting er ofte forbigaaet Opmærksomheden, ikke just af Ligegyldighed, men fordi der ingen var tilstede, der kunde fremføre: »at Kvinder har de samme Fornødenheder og betaler de samme Skatter som de saa meget bedre repræsenterede Mænd.« Især i Bolig-Spørgsmaalet er der bleven dannet Særlove for en stor Del af Husejerne, og Kvinderne, som skal leve i disse Huse, har været ude af Stand til eftertrykkeligt at for-